

КОНВЕНЦІЯ

між Урядом України і Урядом Республіки Мальта про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 04.09.2013

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ УКРАЇНОЮ: 13.04.2017

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ: 28.08.2017

Уряд (Кабінет Міністрів) України і Уряд Республіки Мальта,

бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи,

і підтверджуючи своє прагнення до розвитку та поглиблення взаємних економічних відносин, домовились про таке:

Стаття 1

Особи, на яких поширюється дія Конвенції

Дія цієї Конвенції поширюється на осіб, які є резидентами однієї чи обох Договірних Держав.

Стаття 2

Податки, на які поширюється дія Конвенції

1. Дія цієї Конвенції поширюється на податки на доходи, що стягуються від імені Договірної Держави або її адміністративно-територіальних одиниць, або місцевих органів влади, незалежно від способу їхнього стягнення.

2. Податками на доходи вважаються всі податки, що справляються із загальної суми доходу, або з елементів доходу, у тому числі податки на доходи від відчуження рухомого чи нерухомого майна, та податки на загальну суму заробітної плати або платні, сплачуваних підприємствами.

3. Податками, на які поширюється дія цієї Конвенції, зокрема є:

а) в Україні:

(i) податок на прибуток підприємств; і

(ii) податок на доходи фізичних осіб (далі - український податок);

б) в Республіці Мальта:

податок на дохід (далі - мальтійський податок).

4. Дія цієї Конвенції поширюється також на будь-які ідентичні або значним чином подібні податки, які стягуються кожною Договірною Державою після дати підписання цієї Конвенції, на додаток до існуючих податків або замість них. Компетентні органи Договірних Держав повідомляють один одного про будь-які істотні зміни, що відбулися в їхніх податкових законодавствах.

Стаття 3 Загальні визначення

1. Для цілей цієї Конвенції, якщо із контексту не випливає інше:

a) термін "Україна" у разі використання в географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, у тому числі будь-яку іншу територію за межами територіальних вод України, яка відповідно до міжнародного права визначена або може бути в подальшому визначена як територія, в межах якої можуть здійснюватись права України стосовно морського дна, надр та їхніх природних ресурсів;

b) термін "Мальта" означає Республіку Мальта і, у разі використання в географічному значенні означає острів Мальта, Острів Гозо та інші острови Мальтійського архіпелагу, у тому числі територіальні води та будь-яку іншу територію за межами територіальних вод Мальти, яка визначена або може бути в подальшому визначена, відповідно до міжнародного права та згідно законодавства Мальти, що стосується континентального шельфу, як територія, в межах якої можуть здійснюватись права Мальти стосовно морського дна, надр та їхніх природних ресурсів;

c) терміни "Договірна Держава" і "інша Договірна Держава" означають, залежно від контексту, Україну або Мальту;

d) термін "національна особа" означає:

(i) будь-яку фізичну особу, яка має громадянство Договірної Держави;

(ii) будь-яку юридичну особу, товариство або асоціацію, що одержує свій статус як такий згідно з чинним законодавством Договірної Держави;

e) термін "особа" означає фізичну особу, компанію і будь-яке інше об'єднання осіб;

f) термін "компанія" означає будь-яку юридичну особу чи будь-яке утворення, що розглядається з метою оподаткування як юридична особа;

g) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство іншої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом іншої Договірної Держави;

h) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в іншій Договірній Державі;

i) термін "компетентний орган" означає, у випадку України, Міністерство фінансів України або її повноважного представника та, у випадку Мальти, Міністра відповідального за фінанси або його повноважного представника;

j) термін "підприємство" застосовується до ведення будь-якої підприємницької діяльності;

k) термін "підприємницька діяльність" включає надання професійних послуг та здійснення іншої діяльності незалежного характеру.

2. Під час застосування Конвенції Договірною Державою будь-який термін, не визначений в ній, має те значення, яке надається йому законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється дія цієї Конвенції, якщо з контексту не випливає інше.

Стаття 4 Резидент

1. Для цілей цієї Конвенції термін "резидент Договірної Держави" означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місця управління, місця реєстрації або іншого аналогічного критерію. Цей термін, проте, не включає будь-яку особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі лише стосовно доходів із джерел у цій Державі.

2. Якщо відповідно до положень пункту 1 фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається згідно з такими правилами:

a) вона вважається резидентом тільки тієї Договірної Держави, де вона має місце постійного проживання; якщо вона має місце постійного проживання в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тільки тієї Договірної Держави, де вона має тісніші особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

b) якщо Договірна Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має місця постійного проживання в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом тільки тієї Договірної Держави, де вона звичайно проживає;

c) якщо вона звичайно проживає в обох Договірних Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тільки тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є;

d) якщо вона є національною особою обох Договірних Держав або не є національною особою жодної з них, то компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.

3. Якщо відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом тільки тієї Договірної Держави, де розміщений її фактичний керівний орган.

Стаття 5 Постійне представництво

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється підприємницька діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:

f) місце управління;

b) філіал;

c) офіс;

d) фабрику;

e) майстерню;

f) установку або споруду для розвідки природних ресурсів;

г) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр чи будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів; і

h) склад або інше приміщення, що використовується як торговельна точка.

3. Термін "постійне представництво" також включає будівельний майданчик, будівельний, складальний або монтажний об'єкт чи пов'язану з ними наглядову діяльність, якщо тільки тривалість робіт, пов'язана з таким майданчиком, об'єктом чи діяльністю, перевищує дев'ять місяців.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не включає:

a) використання споруд виключно з метою зберігання, демонстрації або поставки товарів чи виробів, що належать підприємству;

b) складування запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання, демонстрації або поставки;

c) складування запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;

d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;

e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;

f) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від a) до e), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, якщо особа, інша ніж агент з незалежним статусом, до якого застосовується пункт 6, діє від імені підприємства та має і звичайно використовує у цій Договірній Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства, або утримує запас товарів або виробів, що належать підприємству, з якого ведеться регулярний продаж таких товарів та виробів від імені підприємства, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в цій Державі стосовно будь-якої діяльності, яку ця особа виконує для цього підприємства, якщо діяльність такої особи не обмежується тією, що зазначена в пункті 4, яка якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не може перетворити це постійне місце діяльності у постійне представництво відповідно до положень цього пункту.

6. Підприємство Договірної Держави не розглядається як таке, що має постійне представництво в іншій Договірній Державі, лише якщо воно здійснює підприємницьку діяльність у цій іншій Договірній Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності. Однак, якщо діяльність такого агента здійснюється повністю або майже повністю від імені цього підприємства, він не вважатиметься агентом з незалежним статусом у значенні цього пункту.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, яка є резидентом іншої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій іншій Державі (через постійне представництво чи будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво іншої.

Стаття 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (у тому числі дохід від сільського або лісового господарства), яке знаходиться в іншій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" має те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій знаходиться це майно. Цей термін у будь-якому випадку включає майно, що доповнює нерухоме майно, худобу і обладнання, використовувані в сільському і лісовому господарствах, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на змінні або фіксовані платежі як компенсація за розробку або право на розробку родовищ корисних копалин, мінеральних джерел та інших природних ресурсів. Морські і повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 застосовуються до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

4. Положення пунктів 1 і 3 також застосовуються до доходів від нерухомого майна підприємства і до доходів від нерухомого майна, що використовується для надання незалежних особистих послуг.

Стаття 7

Прибуток від підприємницької діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується тільки у цій Державі, якщо тільки підприємство не здійснює підприємницької діяльності в іншій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність як зазначено вище, прибуток підприємства може бути оподаткований в іншій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3, якщо підприємство Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво, то в кожній Договірній Державі цьому постійному представництву приписується прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим та самостійним підприємством, що здійснює таку саму або аналогічну діяльність у таких самих або аналогічних умовах, і діяло в повній незалежності від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. Під час визначення прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, у тому числі управлінських та загально-адміністративних витрат, понесених таким чином, як у Державі, де розташоване постійне представництво, так і в будь-якому іншому місці. Однак, у випадку, коли витрати понесені постійним представництвом у ділових відносинах з підприємством, постійним представництвом якого воно є, тільки ті витрати, які дозволено віднімати згідно з національним законодавством кожної Договірної Держави, мають братися до уваги під час визначення прибутку постійного представництва.

4. Настільки наскільки в Договірній Державі визначення прибутку, відповідно до її законодавства, що приписується постійному представництву, на основі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства між його різними підрозділами, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 не перешкоджатиме цій Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого пропорційного розподілу, як це диктується практикою; прийнятий спосіб розподілу, однак, повинен бути таким, щоб його результати відповідали принципам, які містяться в цій статті.

5. Ніякий прибуток не приписується постійному представництву на основі простої закупки постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що приписується постійному представництву, визначається щороку одним і тим самим методом, якщо тільки немає достатньої і вагомий причини для його зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не впливають на положення цієї статті.

Стаття 8

Міжнародні перевезення

1. Прибутки підприємства Договірної Держави від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях оподатковуються лише в цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях включають:

а) дохід від здавання в оренду морських або повітряних суден без екіпажу; та

б) прибутки від використання або здавання в оренду контейнерів (у тому числі трейлерів і супутнього устаткування для транспортування контейнерів), використовуваних для транспортування товарів чи виробів, де така оренда або таке використання, або оренда, залежно від випадку, є побічними стосовно експлуатації морського або повітряного судна у міжнародних перевезеннях.

3. Якщо прибутки, згідно пункту 1, отримані підприємством Договірної Держави від участі у пулі, спільному підприємстві чи міжнародному транспортному агентстві, прибутки, які відносяться до цього підприємства оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.

Стаття 9

Асоційовані підприємства

1. Якщо:

а) підприємство Договірної Держави безпосередньо або опосередковано бере участь в управлінні, контролі або капіталі підприємства іншої Договірної Держави або

б) одні й ті самі особи безпосередньо чи опосередковано беруть участь в управлінні, контролі, або капіталі підприємства Договірної Держави і підприємства іншої Договірної Держави і в кожному випадку між двома підприємствами в їхніх комерційних або фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який за відсутності таких умов міг би бути нарахований одному з підприємств, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. Якщо Договірна Держава включає до прибутків підприємства цієї Держави і, відповідно, оподатковує прибутки, за якими підприємство іншої Договірної Держави було оподатковано в цій іншій Державі, і прибутки, таким чином включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця інша Держава повинна зробити відповідну поправку в сумі податку, що стягується з цих прибутків. Під час визначення такої поправки повинні

бути розглянуті інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав мають консультиватися один з одним у разі потреби.

Стаття 10

Дивіденди

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо фактичним власником дивідендів є резидент іншої Договірної Держави, то податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

a) 5 відсотків від загальної суми дивідендів, якщо фактичним власником є компанія (яка не є товариством), яка володіє безпосередньо принаймні 20 відсотками капіталу компанії, що сплачує дивіденди;

b) 15 відсотків від загальної суми дивідендів у всіх інших випадках;

Цей пункт не стосується оподаткування прибутку компанії, з якого виплачуються дивіденди.

3. Положення пункту 2 не застосовуються, якщо податок, який стягується з прибутку компанії в Договірній Державі, може бути компенсований за рахунок податку на дохід акціонера. В такому випадку податок на загальну суму дивідендів, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, фактичному власнику дивідендів - резиденту іншої Договірної Держави, не повинен перевищувати такий податок, який стягується з прибутку, з якого виплачуються дивіденди.

4. Термін "дивіденди" у разі використання в цій статті означає дохід від акцій або інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, а також дохід від інших корпоративних прав, який підлягає такому самому оподаткуванню, як дохід від акцій відповідно до законодавства цієї Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

5. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо особа - фактичний власник дивідендів, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво і холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, справді пов'язаний з такими постійним представництвом. У такому випадку застосовуються положення статті 7.

6. Якщо компанія, яка є резидентом Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з іншої Договірної Держави, ця інша Держава не може стягувати будь-яких податків на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї іншої Держави або якщо холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, справді пов'язаний з постійним представництвом, розташованим в цій іншій Державі, або стягувати з нерозподіленого прибутку податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюється у цій Державі.

Стаття 11

Проценти

1. Проценти, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо фактичним власником процентів є резидент іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від загальної суми процентів.

3. Термін "проценти", у разі використання в цій статті, означає дохід від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, дохід від урядових цінних паперів і дохід від облігацій чи боргових зобов'язань, у тому числі премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій та боргових зобов'язань.

4. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо особа - фактичний власник процентів, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване в ній постійне представництво і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, справді пов'язана з таким постійним представництвом. У такому випадку застосовуються положення статті 7.

5. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, територіально-адміністративна одиниця, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Проте, якщо особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво, у зв'язку з якими виникла заборгованість, за якою сплачуються проценти, і витрати зі сплати цих процентів несе постійне представництво, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій знаходиться постійне представництво.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою - фактичним власником процентів, або між ними обома і будь-якою іншою особою, сума процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником і особою - фактичним власником процентів, за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. У такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

7. Незважаючи на положення пункту 2, проценти, що виникають у Договірній Державі, звільняються від оподаткування в цій Державі, якщо вони одержуються і дійсно належать Уряду іншої Договірної Держави або її територіально-адміністративній одиниці або Національному (Центральному) Банку іншої Договірної Держави, або банку, який повністю належить Уряду іншої Договірної Держави. Відповідно, проценти, що виникають у Договірній Державі звільняються від оподаткування в цій Державі, якщо ці проценти сплачуються стосовно позик, які гарантовані Урядом іншої Договірної Держави.

Стаття 12

Роялті

1. Роялті, які виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Однак такі роялті можуть також бути оподатковані у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо фактичним власником роялті є резидент іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від загальної суми всіх платежів.

3. Термін "роялті" у разі використання в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як винагорода за користування або за надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або науки (в тому числі кінематографічні фільми, та фільми або

плівки, що використовуються для телебачення чи радіомовлення), будь-яким патентом, торговою маркою, дизайном або моделлю, планом, таємною формулою або процесом, або за інформацію (ноу-хау) щодо промислового, комерційного або наукового досвіду.

4. Положення пунктів 1 та 2 не застосовуються, якщо особа - фактичний власник роялті, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване в ній постійне представництво і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, справді пов'язані з таким постійним представництвом. У такому випадку застосовуються положення статті 7.

5. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою - фактичним власником роялті або між ними обома і будь-якою іншою особою сума роялті, яка стосується використання, права використання або інформації, у зв'язку з якими вони сплачуються, перевищує, за будь-яких обставин, суму, яка була б узгоджена між платником і особою - фактичним власником роялті за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави, з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

6. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, адміністративно-територіальна одиниця, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Проте, якщо особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати зі сплати цих роялті несе постійне представництво, то вважається, що такі роялті виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво.

Стаття 13

Доходи від відчуження майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження нерухомого майна, яке згадується у статті 6 і яке знаходиться в іншій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Доходи від відчуження рухомого майна, що формує частину майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в іншій Договірній Державі, включаючи доходи від відчуження такого постійного представництва (окремо або разом з усім підприємством), можуть оподатковуватись в цій іншій Державі.

3. Доходи від відчуження морських або повітряних суден, що експлуатуються у міжнародних перевезеннях, суден, які задіяні у перевезеннях внутрішніми водними шляхами або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських, повітряних або річкових суден, оподатковуються тільки в Договірній Державі, в якій розміщений фактичний керівний орган підприємства.

4. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження акцій, які одержують 50 відсотків їхньої вартості прямо або опосередковано від нерухомого майна, розташованого в іншій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

5. Доходи від відчуження будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у пунктах 1, 2, 3 і 4, оподатковуються тільки в тій Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно.

Стаття 14

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 15, 17 та 18 платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в іншій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, то винагорода, одержана у зв'язку із цим, може оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Незалежно від положень пункту 1, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в іншій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

- а) одержувач перебуває в іншій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів у будь-якому дванадцятимісячному періоді, що починається або закінчується протягом відповідного фінансового року; і
- б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом іншої Держави; та
- с) витрати зі сплати винагород не несе постійне представництво, яке наймач має в іншій Державі.

3. Незалежно від попередніх положень цієї статті, винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, може оподатковуватись в цій Державі.

Стаття 15

Директорські гонорари

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

Стаття 16

Артисти і спортсмени

1. Незалежно від положень статей 7 і 14, дохід, що одержується резидентом Договірної Держави як артистом, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або спортсменом від його особистої діяльності, що здійснюється в іншій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Якщо дохід від особистої діяльності, здійснюваної артистом або спортсменом у цій своїй якості, нараховується не самому артисту чи спортсмену, а іншій особі, цей дохід може, незалежно від положень статей 7 і 14, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність артиста чи спортсмена.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, дохід, який зазначений у цій статті, звільняється від оподаткування в тій Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність артиста або спортсмена, якщо ця діяльність значним чином фінансується за рахунок суспільних фондів кожної або обох Держав, або якщо ця діяльність виконується на підставі угоди про культурне співробітництво між Договірними Державами.

Стаття 17

Пенсії та виплати соціального забезпечення

1. Відповідно до положень пункту 2 статті 18 пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються як відшкодування за роботу в минулому резиденту Договірної Держави, оподатковуються тільки в цій Державі.

2. Незважаючи на положення пункту 1, сплачені пенсії та інші виплати, що зроблені за законодавством соціального забезпечення Договірної Держави підлягають оподаткуванню тільки в цій Державі.

Стаття 18

Державна служба

1. а) Винагорода, інша, ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею, або місцевими органами влади будь-якій фізичній особі за послуги, надані для цієї Держави або її адміністративно-територіальної одиниці, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) Проте, така винагорода оподатковується тільки в іншій Договірній Державі, якщо послуги надаються у цій Державі і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

- (i) є національною особою цієї Держави; або
- (ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою надання послуг.

2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею, або місцевим органом влади, або із створених ними фондів фізичній особі за послуги, що надаються для цієї Держави або її адміністративно-територіальної одиниці, або місцевого органу влади оподатковується тільки в цій Державі.

б) Проте, така пенсія оподатковується тільки в іншій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом або національною особою цієї Держави.

3. Положення статей 14, 15, 16 і 17 застосовуються до винагороди та пенсій стосовно послуг, що надаються у зв'язку зі здійсненням підприємницької діяльності Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею, або місцевим органом влади.

Стаття 19

Студенти та стажисти

Платежі, одержувані з метою оплати проживання, навчання або професійної підготовки студентом, стажистом або практикантом, який є чи був безпосередньо до приїзду в одну Договірну Державу резидентом іншої Договірної Держави і перебуває в першій згаданій Державі виключно з метою навчання чи професійної підготовки, не оподатковуються в цій іншій Державі за умови, що такі платежі здійснюються із джерел, які знаходяться за межами цієї Держави.

Стаття 20

Інші доходи

1. Види доходів резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їхнього виникнення, про які не йде мова у попередніх статтях цієї Конвенції, оподатковуються тільки в цій Державі.

2. Положення пункту 1 не застосовуються до доходів інших, ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6, якщо одержувач таких доходів є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво і право або майно, у зв'язку з яким одержано дохід, справді пов'язані з таким постійним представництвом. У такому випадку застосовуються положення статті 7.

Стаття 21

Обмеження переваг

1. Незважаючи на положення будь-якої іншої статті цієї Конвенції, резидент Договірної Держави не отримає винагороди у вигляді будь-якої знижки або звільнення від оподаткування, що передбачено в цій Конвенції від іншої Договірної Держави, якщо головною метою або однією з головних цілей такого резидента або особи, яка пов'язана з таким резидентом, було отримання вигоди від Конвенції.

2. Вищезазначене положення не застосовується, якщо компанія здійснює незалежну господарську діяльність в тій Договірній Державі, резидентом якої вона є, та вимагає звільнення від оподаткування від іншої Договірної Держави стосовно доходу, що пов'язаний з такими операціями.

Стаття 22

Усунення подвійного оподаткування

1. У випадку України усунення подвійного оподаткування відбуватиметься наступним чином:

Відповідно до положень законодавства України щодо уникнення сплати податків за межами території України (які не стосуються загальних положень цієї Конвенції), мальтійський податок сплачений згідно із законодавством Мальти і відповідно до цієї Конвенції, безпосередньо чи шляхом віднімання, на прибутки або доходи з джерел у Мальті, дозволяється у вигляді кредиту по відношенню до будь-якого українського податку розрахованого на одні й ті самі прибутки або доходи відносно яких розраховано мальтійський податок.

2. У випадку Мальти усунення подвійного оподаткування відбуватиметься наступним чином:

Відповідно до положень законодавства Мальти відносно дозволу на кредити в обмін мальтійського податку стосовно іноземного податку, якщо відповідно до положень цієї Конвенції, включено в Мальті оцінка доходів з джерел в межах України, то український податок на такий дохід дозволяється у вигляді кредиту в обмін на відповідний мальтійський податок, що підлягає сплаті.

3. В будь-якому випадку такі кредити не повинні перевищувати ту частину податку на дохід, розрахований до того, як видано кредит, який відноситься до доходу, який може оподатковуватись в цій іншій Державі.

4. Якщо відповідно до будь-якого положення Конвенції доходи одержані резидентом Договірної Держави звільнені від оподаткування в цій Державі, то така Держава при підрахунку залишку доходу такого резидента може взяти до уваги доходи, які звільнені від оподаткування.

5. Для цілей пунктів 1 і 2, прибутки, доходи та доходи від відчуження майна, одержані резидентом Договірної Держави, які можуть бути оподатковані в цій іншій Договірній Державі відповідно до цієї Конвенції вважаються такими, що виникають з джерел в цій іншій Договірній Державі.

Стаття 23

Недискримінація

1. Національні особи Договірної Держави не підлягають в іншій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню, або їм не пред'являють будь-яких пов'язаних із оподаткуванням вимог, які є іншими чи більш обтяжливими ніж оподаткування, або пов'язані з оподаткуванням вимоги, яким підлягають або можуть підлягати національні особи цієї іншої Держави за тих самих обставин, особливо щодо резидентності. Це положення також застосовується, незважаючи на положення статті 1, до фізичних осіб, які не є резидентами однієї чи обох Договірних Держав.

2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не піддаються в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню, або їм не пред'являють будь-яких пов'язаних з оподаткуванням вимог, які є іншими або більш обтяжливими ніж оподаткування, або пов'язані з оподаткуванням вимоги, яким за таких же умов піддаються або можуть піддаватись національні особи відповідної Держави.

3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в іншій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій іншій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї іншої Держави, які здійснюють подібну діяльність у цій іншій Державі.

4. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 6 статті 11 або пункту 5 статті 12, проценти, роялті та інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту іншої Договірної Держави, з метою визначення оподаткованого прибутку такого підприємства підлягають вирахуванню на тих самих умовах, так, якби вони сплачувались резиденту першої згаданої Держави.

5. Підприємства Договірної Держави, майно яких повністю або частково належить або контролюється безпосередньо чи опосередковано одним або кількома резидентами іншої Договірної Держави, не підлягають в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або їм не пред'являються будь-які пов'язані з оподаткуванням вимоги, які є іншими чи більш обтяжливими ніж оподаткування і пов'язані з оподаткуванням вимоги, яким підлягають або можуть підлягати інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

6. Ніщо в цій статті не розглядається як зобов'язання будь-якої з Договірних Держав надавати особі, що не є резидентом цієї Держави, будь-які особисті знижки, звільнення і вирахування для податкових цілей, які надаються для цілей оподаткування особам, що є резидентами відповідно до соціального становища або сімейних зобов'язань або, які надаються особам, що є резидентами, на підставі критеріїв, не передбачених загальним податковим законодавством.

7. Положення цієї статті застосовуються до податків, які охоплюються цією Конвенцією.

Стаття 24

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо особа вважає, що в результаті дій однієї чи обох Договірних Держав вона піддається чи піддаватиметься оподаткуванню, яке не відповідає положенням цієї Конвенції, вона може, незалежно від засобів правового захисту, передбачених національним законодавством цих Держав, передати свою справу до компетентного органу Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо її справа підпадає під дію пункту 1 статті 23, тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є. Ця справа повинна бути представлена протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування, яке не відповідає положенням Конвенції.

2. Компетентний орган намагатиметься, якщо вважатиме заперечення обґрунтованим і якщо сам не в змозі дійти до задовільного рішення, вирішити справу за взаємною згодою з компетентним органом іншої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає Конвенції. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень у часі, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав намагатимуться вирішити за взаємною згодою будь-які суперечки або спірні питання щодо тлумачення або застосування Конвенції.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть безпосередньо контактувати один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

Стаття 25

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств, що стосуються податків будь-якого виду та визначення, що стягуються від імені Договірних Держав або їхніх адміністративно-територіальних одиниць чи місцевих органів влади настільки, наскільки оподаткування не суперечить цій Конвенції. Обмін інформацією не обмежується статтями 1 та 2.

2. Будь-яка інформація, одержана згідно з пунктом 1 Договірною Державою, вважається конфіденційною так само, як і інформація, одержана відповідно до національного законодавства цієї Держави, і розкриватиметься тільки особам або органам влади (у тому числі судам і адміністративним органам), зайнятим оцінкою або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, зазначених у пункті 1, або наглядом за вищенаведеним. Такі особи або органи використовують інформацію тільки з цією метою. Вони можуть розкривати інформацію в ході відкритого судового засідання або в судових рішеннях.

3. У жодному випадку положення пунктів 1 та 2 не слід тлумачити як такі, що покладають на Договірні Держави зобов'язання:

а) здійснювати адміністративні заходи, що суперечать законодавству та адміністративній практиці однієї або іншої Договірної Держави;

б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайного управління однієї або іншої Договірної Держави;

в) надавати інформацію, яка розкриватиме будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б інтересам державної політики.

4. Якщо інформація запитується Договірною Державою відповідно до цієї статті, друга Договірна Держава використовує свої міри щодо збору інформації з метою отримання інформації стосовно якої здійснено запит, навіть тоді, коли ця друга Держава може не потребувати такої інформації для своїх власних податкових цілей. Зобов'язання, яке міститься у попередньому реченні, підлягає обмеженням, що містяться у пункті 3, але у жодному випадку такі обмеження не будуть розглядатися як такі, що дозволяють Договірній Державі відмовлятися від надання інформації виключно з тієї причини, що вона не має національного інтересу щодо такої інформації.

5. У жодному випадку положення пункту 3 не розглядаються як такі, що дозволяють Договірній Державі відхиляти надання інформації виключно тому, що інформація належить банку, іншій фінансовій установі, призначеній особі (номінальному власнику) або особі, що діє як агент або довірена особа, або тому що вона відноситься до майнових часток в особі.

Стаття 26

Співробітники дипломатичних представництв і консульських установ

Ніщо в цій Конвенції не зачіпає податкових привілеїв співробітників дипломатичних представництв або консульських установ за загальними нормами міжнародного права чи положеннями спеціальних угод.

Стаття 27

Набрання чинності

1. Кожна з Договірних Держав повідомляє одна одній дипломатичними каналами про завершення всіх внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання чинності цією Конвенцією. Ця Конвенція набирає чинності з дати отримання останнього із цих повідомлень, і її положення застосовуються:

а) в Україні:

- i) стосовно податків, утриманих у джерела щодо сум, сплачених на або після першого січня календарного року, що настає після року, коли Конвенція набирає чинності; та
- ii) стосовно інших податків, які стягуються під час податкових років або періодів, що починаються на або після першого січня календарного року, що настає після року, коли Конвенція набирає чинності.

б) в Мальті:

стосовно податків на дохід одержаних протягом будь-якого календарного року або звітного періоду, в залежності від обставин, що починаються на або після першого січня, що настає відразу після дати набрання Конвенцією чинності.

Стаття 28

Припинення дії

Ця Конвенція залишається чинною доки її дія не буде припинена однією з Договірних Держав. Будь-яка Договірна Держава може припинити дію цієї Конвенції, шляхом направлення дипломатичними каналами письмового повідомлення про свій намір припинити її дію за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року, що настає по закінченню п'яти років з дати набрання чинності Конвенцією.

У такому разі чинність Конвенції буде припинено:

а) в Україні:

- i) стосовно податків, утриманих у джерела, щодо сум, які виплачені на або після першого січня календарного року, що настає після року, у якому надано повідомлення про припинення дії; та
- ii) стосовно інших податків за податкові роки або періоди, що починаються на або після першого січня календарного року, що настає після року, у якому надано повідомлення про припинення дії.

б) в Мальті:

стосовно податків на дохід одержаних протягом будь-якого календарного року або звітного періоду, в залежності від обставин, що починаються на або після першого січня, що настає відразу після дати надання повідомлення про припинення дії.

На посвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Учинено в м. _____ "___" _____ 20__ р. в двох примірниках, кожний українською та англійською мовами, при цьому обидва тексти є автентичними.

**За Уряд
України**

**За Уряд
Республіки Мальта**

ПРОТОКОЛ

На момент підписання Конвенції між Урядом України і Урядом Республіки Мальта про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи обидві сторони домовилися стосовно наступних положень, які є невід'ємною частиною Конвенції:

1. Для цілей статті 8 ця Конвенція не застосовується до осіб, що мають право на звільнення від оподаткування або будь-які інші податкові переваги відповідно до положень чинного мальтійського законодавства, яке регулює комерційні перевезення. Однак, це не поширюється на доходи таких осіб, що підлягають оподаткуванню нормальним мальтійським податком на доходи.

2. У зв'язку зі статтею 10 "Дивіденди" пункту 3:

а) Домовилися, що вираз "загальна сума дивідендів" означає дивіденди отримані акціонерами, які включають для цілей оподаткування відповідно до законодавства Договірної Держави податок, сплачений компанією у відношенні прибутку, з якого такі дивіденди сплачуються. Сума податку, яка включена до загальної суми дивідендів, складається в тій самій пропорції, що й сума податку на прибуток компанії, що відноситься до всієї суми прибутку компанії, з якого здійснюється розподіл.

б) Якщо законодавство Договірної Держави дозволяє врахування сплаченого в другій Договірній Державі податку на прибуток, з якого сплачуються дивіденди, то положення статті 22 "Усунення подвійного оподаткування" застосовуються в цій Договірній Державі, якщо друга Договірна Держава застосовує такий саме режим. У разі відсутності такого режиму, положення статті 22 "Усунення подвійного оподаткування" можуть не застосовуватися.

На посвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цей Протокол.

Учинено в м. м. _____ "___" _____ 20__ р. в двох примірниках українською та англійською мовами, при цьому обидва тексти є автентичними.

**За Уряд
України**

**За Уряд
Республіки Мальта**